

Persisch (Iran)

دل را ز جمال، عشق بی‌تاب کند
سینه ز سخن‌های نهان، پرتاب کند
یارب! تو خوشی کاین عطش جان بسوزد؟
آب است روان، لبیک مرا خواب کند
این دل همه سزاوار تپیدن بود
در آتش عشق، سوختن، دیدن بود
افسوس بر آن روز که بی‌عشق گذشت
بی‌سوز و گداز، همچو پژمردن بود
ای صبح سبک‌سایه! برآ، بیدارم
بگذارم خواب و به ساز، خوش یارم
خواب، نه عمر فزود، نه کم کرد جهان
شب‌زنده‌داری است که گوهر آید به کارم

خیام

Deutsche Übersetzung aus dem persischen

* * *

Das Herz ermüdet von der Schönheit Glut,
und still bleibt in der Brust die ungesagte Wut.
O Herr, gefällt Dir solch dürstendes Leid,
wo klares Wasser vor mir fließt so weit?
Dies Herz, es soll doch schlagen, brennen,
in Liebesflammen sich erkennen.
Wie sinnlos ist der Tag entflohn,
an dem ich weder liebte noch mich verlor'n.
Erwach, du Leichter Schatten dieser Morgenzeit,
verlass den Schlaf, rühr' die Sait'.
Denn Schlaf verlängert nicht das Leben,
und Wachsein kann es auch nicht weniger geben.
Chayyām